

KUNST MET EEN GANZENVEER

Als monniken in de middeleeuwen niet zaten te bidden, waren ze vaak aan het werk. Ze schreven boeken over. Het liefst natuurlijk de Bijbel. En zo'n belangrijk boek moest er mooi uitzien. Ware kunstwerken maakten ze ervan. Met mooie letters en prachtige tekeningen. Je kunt je wel voorstellen dat dit geen simpel klusje was.

De monniken schreven hun bijbels op perkament. Dat waren bewerkte dierenvellen. Ze gebruikten een veer en inkt om mee te schrijven en verf en penseel om mee te schilderen. Alles werd met de hand gedaan. Je maakte dus liever geen schrijffout.

Als je iets moet doen wat heel veel tijd kost en waar je veel geduld voor moet hebben, noemen ze dat monnikenwerk. Je snapt nu wel waar dat woord vandaan komt!

O ja, en zo'n handgeschreven bijbel... die was natuurlijk stikduur!

Er moest een goedkopere en snellere manier zijn om boeken te maken. Aan het einde van de middeleeuwen kwamen er drukpersen. De drukker kon de letters van een bladzijde in een soort vorm leggen. Hij smeerde ze in met inkt en stempelde ze op papier. De vorm kon hij vaker gebruiken. Zo kwamen er meer boeken in de wereld.

Laurens Janszoon Coster uit Haarlem was een bekende drukker in de tijd van steden en staten. Hij sneed de letters van een pagina uit in een houten blok dat hij als stempel gebruikte. Sommige mensen dachten dat hij dat zelf had uitgevonden, maar de boekdrukkunst bestond al langer.

Hier zie je een pagina uit het Boek of Kells, een deel van de Bijbel dat door Ierse monniken is gemaakt. Het was een erg nauwkeurig werk waar de monniken lang mee bezig waren.

Bijna niemand kon lezen in de middeleeuwen. En dan was de Bijbel ook nog eens in het Latijn. Je snapt wel dat er dus niet veel mensen waren die zelf eens even konden controleren of het nou wel allemaal klopte wat de pastoor vertelde.

